

[Finansministeren.]

vedblive at have både told og tekstilafgift. Ja, det er såmænd rigtigt nok, men hvorfor ser det ærede medlem netop så vredt over til mig? Det ærede medlem kan jo bebrejde sine egne partifæller det, hvis der skal rettes bebrejdelser i den anledning.

Men så kom det ærede medlem med argumenter om, at befolkningen ville føle sig narret, hvis man gennemførte dette lovforslag. Jeg må gøre det ærede medlem opmærksom på, at jeg ser lige modsat på det; jeg mener, det ville være at narre befolkningen, hvis vi i dag gav udtryk for, at vi var sikre på at kunne ophæve afgiften eller begynde aftrapningen af den næste forår. Jeg er ikke sikker på, at vi kan det; derfor ville det være at narre befolkningen, hvis man gav udtryk for, at man var sikker herpå. Jeg forstår på det ærede medlem, at han er helt sikker på, at man kan gøre det. Hvis det ærede medlem nu er så sikker på — måske lige så sikker som det ærede medlem hr. Tholstrup — at det vil være gavnligt at ophæve denne beskatning, hvorfor foreslår det ærede medlem så ikke at begynde med det samme?

Det ærede medlem taler om, hvad befolkningen er tjent med, hvad tekstilhandelen er tjent med, og hvad landet er tjent med. Vil det ærede medlem virkelig påstå, at landets økonomi ville være tjent med, at vi nu begyndte en hurtig afvikling af denne lovgivning? Tror det ærede medlem virkelig, at dette ville bidrage til en forbedring af Danmarks økonomi og af vor valutaisituation? Hvis det er det ærede medlems opfattelse, skulle det ærede medlem søge at begrunde denne opfattelse her fra talerstolen; det er ikke sket endnu.

Jeg kan godt hjælpe det ærede medlem lidt på gled. Det ærede medlem kan jo mene, at vi kan spare nogle udgifter. Det er vi i gang med; jeg gør opmærksom på, at vi under stort besvær særlig i finansudvalget søger at nå frem til besparelser, der skal ligge mellem 100 og 200 mill. kr. for det kommende år. Man kunne måske også pege på den vej at anvise andre indtægter for det offentlige; det kan være, det er det, det ærede medlem har i tankerne. Jeg forstår, at det ikke er told. Hvad er det så for andre indtægter? Jeg synes, det ærede medlems betragtninger var lidt for letkøbte.

Det ærede medlem mente, jeg havde været noget frimodig ved at fremsætte dette lovforslag. Jeg kan sige tak i ligemåde! Jeg synes tværtimod, at jeg har været lidt modig. Det er jo således, at jeg ved at gennemføre dette lovforslag får ansvaret for, hvorlænge vi skal beholde omsætningsafgiften. Jeg kan i og for sig godt føle det som et lidt tungt ansvar, men det ærede medlem kommer så i den ønskesituation, at han kan blive ved at bebrejde mig, at vi har denne afgift.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at man måske ville have folketetinget eller et folketingsudvalg til at dele ansvaret med mig, og det har jeg ikke spor imod. Jeg mener, at i realiteten kan det — således som det ærede medlem hr. Peter Nielsen også var inde på — være nogenlunde ligegyldigt, om det bliver på den ene eller den anden måde, idet det jo vil være sådan, at i det øjeblik der her i tinget ikke er flertal for at opretholde afgiften i fuldt omfang, bliver den ikke opretholdt.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var — ligesom flere af de andre ordførere — inde på, at den foreslåede aftrapning var noget for lang. Jeg må hertil svare, at det kan jo drøftes. Jeg har forstået det sådan, at tekstilindustrien — og jeg har da også prøvet at drøfte disse ting med forskellige repræsentanter for tekstilindustrien — var meget interesseret i, at aftrapningen blev så lempelig som vel muligt af hensyn til den tilbageholdenhed med indkøbene, som ellers ville indtræde. Men hvis man fra sagskyndigt hold mener, at man, når aftrapningen skal finde sted, kan klare sig med en noget kortere aftrappingsperiode, har jeg naturligvis ikke noget herimod.

Endelig har flere af ordførerne, således det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, det ærede medlem hr. Weikop, og jeg tror også et par af de andre, været inde på, hvordan det skulle gå med sparebeviserne efter 1. april næste år. Min hovedopfattelse er, at da det, vi gennemfører her, blot er, at vi giver sikkerhed for, at der finder en aftrapning sted den dag, vi begynder at afvikle loven, mens vi ikke tager stilling til, hvornår det skal ske, må dette problem løses, når vi tager stilling hertil, og det må formentlig blive til foråret, når vi kan se, om vi kan.